

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanı
Tarih : 19 Temmuz 2017
Sayı : 1292

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de çalışma yaşamının hala çözülemediği ağır sorunlardan birisi,meslek hastalıklarıdır.Meslek hastalıkları,5510 Sayılı Kanunda;“Sigortalının çalıştırıldığı işin niteliğine göre,tekrarlanan bir sebeple veya işin yürütüm şartları yüzünden uğradığı geçici veya sürekli hastalık,sakatlık ve ruhi özrürlük halleri”olarak,tanımlanmaktadır.Türkiye’de meslek hastalıkları A Grubu Kimyasal Maddelerle Olan Meslek Hastalıkları,B Grubu Mesleki Cilt Hastalıkları,C Grubu Pnömonyozlar ve Mesleki Solunum Sistemi Hastalıkları,D Grubu Mesleki Bulaşıcı Hastalıkları,E Grubu Fiziksel Etkenlerle Olan Meslek Hastalıkları olarak ayrılmaktadır.Meslek hastalıkları hastanesi sadece Ankara, İstanbul ve Zonguldak’ta vardır. Meslek hastalıklarının %100’ü öngörülebilir ve önlenelirdir.Kontrol yöntemleri doğru uygulandığında,gerekli risk yönetimi çalışmaları yapıldığında,meslek hastalıklarının önüne geçilebilir.Meslek hastalıklarının önlenmesi,hastalıklar meydana gelmeden önce risklerin tanımlanmasına ve tehlikelerin ortadan kaldırılmasına bağlıdır.Ülkemizde İş Sağlığı ve Güvenliği alanındaki en büyük sorunlardan biri,gerçek durumu yansıtmayan istatistiklerdir.Tanı ve bildirim aşamasındaki eksiklikler nedeniyle,Meslek Hastalıklarıyla ilgili gerçek tablo maalesef ortaya çıkmamaktadır.ILO’nun açıklamasına göre,”Her yıl işle ilgili kaza ve hastalıklarda dünyada 2,3 milyon kişinin hayatını kaybettiği ve 300 milyondan fazla iş kazası olduğu tahmin edilmektedir.Fakat bu tahminler,sorunun boyutunu,iş kazaları ve meslek hastalıklarının çalışanlar ile aileler ve ekonomiler üzerine etkilerini yansıtmamaktadır.”

Araştırmalar,hemen hemen tüm hastalıkların 100’ünün,en az 5’i ile en fazla 25’i mesleki kökenli olduğunu göstermektedir.ILO ve Dünya Sağlık Örgütü’nün de kabul ettiği parametreye göre,bir ülkede çalışma ortamlarının durumuna bağlı olmak üzere,her bin kişiden en az 4,en çok 12 kişi de meslek hastalığı görülmesi beklenmektedir.Buna göre,kayıt dışı ile birlikte yaklaşık 18 milyon çalışanın bulunduğu ülkemizde yıllık en az 70 binin üzerinde meslek hastalığı tanısı konulması gerekir.Ancak,Türkiye’de meslek hastalıkları verileri tanımı SGK üzerinden,doğru şekilde yapılmadığı için istatistiklere çok azı yansımaktadır.SGK verilerinde Meslek Hastalığı resmi rakamları yok denecek kadar azdır ve yıllara göre çalışan sayısının artmasına bağlı olarak artması gerekirken,azalmaktadır.

Bunun uygulamadaki sebepleri;Ülkemizde“tıbbi meslek hastalıkları tanı sisteminin”olmaması,işyeri hekimlerinin ücret aldığı işverene bağlı olarak çalışması,meslek hastalığının ortaya çıkması halinde işverenlerin tazminat ödeme riski ile karşı karşıya kalmaları nedeniyle işverenin meslek hastalığının hastaneye bildirilmesini engelleyebiliyor,kayıt dışı istihdam,merdiven altı atölyeler,taşeron sisteminin yaygınlaşması,Türkiye’de sendikalaşmanın %10 düzeyinde olması,Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müfettişlerinin işyeri denetimleriyle

ve yeterli düzeyde denetlememesi,meslek hastalığı tanısı konulmasının zorlu bir süreç olması,işçilerin de,çalışamaz raporu verilmesi halinde işsiz kalacakları endişesiyle hastaneyi gitmek istememeleri gibi nedenlerle,ülkemizde meslek hastalıklarının çok önemli bölümü kayıt altına alınamamakta olup ancak %1'i ancak resmi kayıtlara girmektedir.

ILO verilerine göre;meslek hastalığından kaynaklanan ölüm sayısı,iş kazalarındaki ölüm sayısının 5-6 katıdır.2016'da iş kazaları sonucu ölüm sayısı 1970 olarak açıklanmıştır.Buna göre 2016'da en az 10.000 kişinin meslek hastalığı sonucu yaşamını yitirdiği düşünülmektedir.Ancak meslek hastalığı sonucu vefat eden sayısı SGK verilerine göre yok denecek kadar düşüktür.

Maalesef Türkiye'de meslek hastalıkları gizlenmektedir.Oysa bu konudaki doğru verilerin tespiti,işçilerin hastalıklara yakalanmasını önleyecek ve hayatlarının kurtarılmasını sağlayacaktır.Bu sebeple Türkiye'de iş sağlığı ve iş güvenliği verilerinin toplanması, kullanılmasının iyileştirilmesi gerekmektedir.1982 Anayasasının 17. ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 2.maddesi gereği işçilerin yaşam hakkı ve sağlığı devletçe korunmalıdır.

Ülkemizin kanayan yaralarından biri olan meslek hastalıklarının önlenmesi,meslek hastalığına yakalanan işçilerin tamamının tespiti,tedavilerinin sağlanması,bu alanda Türkiye'deki gerçek tablonun ortaya çıkarılması,meslek hastalıkları hastanelerinin artırılması,meslek hastalığı nedeniyle uğranılan hak kayıplarının giderilmesi ve bu alanda yaşanan tüm sorunların tespiti ve çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İç Tüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Ünal DEMİRTAŞ
Zonguldak Milletvekili

GÜLAY YEDEKİ
İSTANBUL

Gülşen Yavuz

Marlun Yavuz
Manisa

Fatma Kaplan Hümmet
Kocaeli

Ünal Sanhan
Ankara

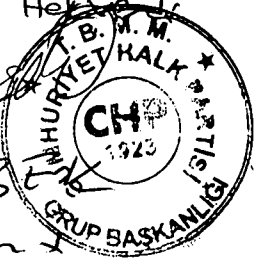
Zahide ZARIFAN
Kocaeli

İRFAN BAKIR
İSPARTA

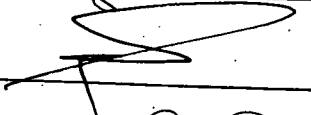
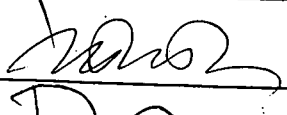
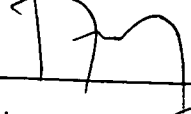
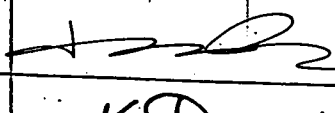
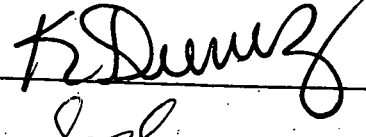
Ali Haydar Hekimoğlu
Ankara

Nerhazet Altınca Kayınpolu
Ankara

Kemal ZEYİTİ
Samsun

1292 Sayılı Meclis Araştırması Önergelerinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Kann Arslan	Denizli	
Mahmut Tural	TAT	
Nurittin Demir	Muğla	
Öğüt Kaan Saıcı	İstanbul	
SERDAR KAYMAÇIOĞLU	Mersin	
Kadim Durmaz	Tokat	
Ali Şeker	İstanbul	
Othman ŞAKİBAH	Bursa	
Turhan İzzet	Manisa	
Bülent Belkeseğil	Girne	
Atilla Sertel	İzmir	
Ömer Gökçe Gökçe	Kilgide	

